KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 18.7.2005
KOM(2005)317 v konečném znění

2005/0131(CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o zlepšení policejní spolupráce mezi členskými státy Evropské unie, zejména na vnitřních hranicích, kterým se mění úmluva k provedení Schengenské dohody

(předložená Komisí)

ODŮVODNĚNÍ

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Návrh rozhodnutí Rady o zlepšení policejní spolupráce na vnitřních hranicích členských států Evropské unie je zmíněn v legislativním a pracovním programu Komise na rok 2005, č.j. IRMS 2004/JLS/036, protože již byl uveden v tomtéž programu na rok 2004.

V haagském programu ze dne 4. listopadu 2004 Evropská rada vyzývá Komisi k předložení návrhů s cílem dále prohloubit schengenské *acquis* v oblasti operativní přeshraniční policejní spolupráce a v prohlášení o boji proti terorismu ze dne 29. března 2004 Evropská rada vyzvala Radu, aby mimo jiné přezkoumala opatření v oblasti „přeshraničního pronásledování" a vyzvala k dalšímu prohloubení legislativního rámce.

- **Obecné souvislosti**

V Amsterodamské smlouvě se jako nový cíl Unie stanovilo postupné vybudování prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

Volný pohyb osob uvnitř uvedeného prostoru vyžaduje přijmout opatření proti nedostatkům v bezpečnosti způsobeným odstraněním kontrol na hranicích. Pachatelé trestné činnosti se totiž mohou pohybovat stejně volně jako občané respektující zákony. Musí se odstranit beztrestnost, která vzniká jakožto důsledek nedostatečně fungující spolupráce.

V každodenní práci policie v pohraničních oblastech se nejvíce projevují mezery v pravomoci vzniklé nesourodostí jednotlivých právních systémů. V těchto oblastech je proto nejnaléhavější potřeba vhodných mechanismů spolupráce, tj. je třeba se zaměřit na ty otázky bezpečnosti, které jsou zde výraznější než v jiných částech Unie. Ačkoliv každá oblast představuje jedinečný celek z demografického, zeměpisného a ekonomického hlediska, podobnosti, kterými se vyznačuje vznikající potřeba spolupráce, dovolují, aby se vypracoval společný rámec k odstranění překážek spolupráce, pro koordinaci činností a výměnu informací. Jestliže tento společný rámec nebude úspěšný, odlišné postupy a právní předpisy pro odhalování, vyšetřování a stíhání trestné činnosti s přeshraničním rozměrem zmaří výkon práva a způsobí nedostatky v zajišťování bezpečnosti.

Členské státy kvůli chybějícímu obecnému rámci mezi sebou uzavřely dvoustranné dohody, aby reagovaly na tyto problémy. Schengenská úmluva se omezuje na obecná ustanovení a vlastní řešení nechává na členských státech. Kvůli vzniklé situaci, na základě získaných zkušeností a vzhledem k požadavkům vzneseným na úrovni EU je však třeba přijmout právní předpisy upravující základní společné zásady, aby došlo ke zdokonalení současných mechanismů a byly zavedeny struktury podporující další rozvoj.

Některé nově vytvořené struktury se ukázaly jako velmi účinné, jako například střediska stálé spolupráce, kde se setkávají místní donucovací orgány z obou stran hranice.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

V závěrech Rady přijatých v Tampere v roce 1999 jsou stanoveny podrobné, především normativní a v menší míře i operativní podpůrné nástroje týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva zavedené Smlouvou o Evropské unii, tj. Amsterodamskou smlouvou z roku 1997.

Ve vídeňském akčním plánu[1] z roku 1998, který zůstává v platnosti v rámci Amsterodamské smlouvy, se vyzývá k rozšíření přeshraniční spolupráce například tím, že se vytvoří struktury zajišťující stálou spolupráci zakládáním společných policejních stanic a středisek policejní a celní spolupráce na vnitřních hranicích.

Schengenská úmluva z roku 1990, která byla Amsterodamskou smlouvou začleněna do rámce EU, stanoví odstranění kontrol na hranicích za současného posílení kontrol na vnějších hranicích. Aby se vyvážily bezpečnostní nedostatky způsobené zrušením kontrol na hranicích, zavedly se nové mechanismy k umožnění a posílení policejní spolupráce.

V haagském programu ze dne 5. listopadu 2004 Evropská rada vyzývá Komisi k předložení návrhů na další prohloubení schengenského *acquis* v souvislosti s přeshraniční operativní policejní spoluprácí.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Toto rozhodnutí je slučitelné s politikami postupného budování prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Nevznikla potřeba žádných zvláštních konzultací. Závěry, které mohly být výsledkem takových konzultací, již existují jako výsledek předchozích a stávajících činností na úrovni EU (výzkum, skupiny při Radě a další evropská fóra zabývající se policejní spoluprácí). V závěrech se neustále objevovaly otázky, které se v rozhodnutí upravují jako přeshraniční rámcové strukturální potřeby. Nejdůležitějšími použitými zdroji jsou: zaprvé, sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o posílení policejní a celní spolupráce v Evropské unii (KOM(2004)376 v konečném znění) ze dne 18. 5. 2004, v jehož kontextu Komise konzultovala donucovací orgány členských států, přičemž vycházela jednak z rozsáhlého průzkumu a jednak z výsledků schengenského hodnotícího procesu z let 2000 – 2004; zadruhé, Katalog doporučení o správném provádění schengenského *acquis* a osvědčených postupů – část: policejní spolupráce (doc 9788/01/03 SCH-EVAL 40 COMIX 328 rev 1 ze dne 16. června 2003), který obsahuje konkrétní doporučení donucovacích orgánů v oblasti upravené předkládaným návrhem; zatřetí, výsledky jednání pracovní skupiny policejních prezidentů EU pro posilování policejní spolupráce v oblastech společných hranic; začtvrté, závěry semináře „Policie bez hranic“ konaného v Nizozemsku v březnu roku 2004.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nepoužije se.

[1] Úř. věst. C 19, 23.1.1999, s. 1.

- **Posouzení dopadů**

V souvislosti s dopadem na základní práva je třeba zdůraznit, že přímým cílem rozhodnutí je přispět k provedení článků 2 a 3 Listiny základních práv, ve které se uvádí, že „každý má právo na život a na fyzickou nedotknutelnost“, což je splněno posílením přeshraniční spolupráce mezi donucovacími orgány za současného respektování různých právních tradic a systémů členských států a ostatních základních práv a zásad zakotvených v Listině. Kromě toho se zpracování údajů chrání podle článku 8 Listiny.

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Rozhodnutí stanoví jasný společný rámec, ve kterém probíhá a může být dále prohloubena přeshraniční policejní spolupráce, zejména na společných hranicích. V tomto ohledu rozhodnutí stanoví obecná pravidla za účelem posílit strategickou a operativní spolupráci mezi donucovacími orgány, čímž se postupně plní mandát článku 29 Smlouvy o EU, tj. poskytovat občanům Evropské unie vysokou úroveň ochrany. Konkrétně se tento cíl plní: a) posilováním a zdokonalováním výměny informací o všech záležitostech týkajících se spolupráce mezi donucovacími orgány; b) společným postupem při trvalé koordinaci strategických a operativních činností; c) společným postupem při provádění operativních činností, d) rozšířením stávajících přeshraničních pravomocí, e) zavedením struktur pro výkon dohledu a pro účely dalšího budoucího prohloubení. Toto rozhodnutí nemá dopad na zrušení kontrol na vnitřních hranicích podle článku 2 Schengenské úmluvy.

- **Právní základ**

Právní základ návrhu se stanoví v čl. 30 odst. 1 písm. a) až c), čl. 32 a 34 odst. 2 písm. c) Smlouvy o EU. Podle čl. 5 odst. 1 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie podléhají návrhy a podněty vyplývající ze schengenského *acquis* příslušným ustanovením Smluv.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije, protože návrh nespadá do výlučné pravomoci Evropské unie.

Cíle návrhu nemohou být uspokojivě dosaženy členskými státy z těchto důvodů:

Cílem návrhu je vytvořit jasný rámec společných zásad pro spolupráci při prosazování práva platný v celé Unii. Posílí se tak prosazování práva na příslušné vysoké úrovni a zabrání se deformacím vzniklým z důvodů rozporů, které ve svém důsledku poškozují bezpečnost občanů. Tohoto cíle nemůže být ve své podstatě dosaženo na úrovni samotných členských států. Kromě toho změna Schengenské úmluvy provedená rozhodnutím nemůže být splněna na úrovni samotných členských států.

Členské státy nejsou schopny zvládnout problematiku vlastní bezpečnosti izolovaně nejen kvůli propustnosti hranic, ale i kvůli vzájemné závislosti vlastních mechanismů k prosazování práva. Výsledná společná odpovědnost za bezpečnost Unie obecně i za vzájemnou bezpečnost jednotlivých členských států, vyjádřená pojmem prostoru svobody, bezpečnosti a práva, potřebuje nástroje jako předkládané rozhodnutí. Různé formy a rysy, které vznikly od vstupu Schengenské úmluvy v platnost, jsou v návrhu zasazeny do jednoznačného rámce. Jestliže tento postup nebude při prosazování práva v různých částech Unie úspěšný, vnikne riziko, že bezpečnost občanů nebude řešena na stejné úrovni v celé EU.

Cíle návrhu budou lépe dosaženy pomocí opatření na úrovni Unie z těchto důvodů:

Rozhodnutí stanoví „obecná pravidla k posílení strategické a operativní spolupráce“ mezi donucovacími orgány členských států a zvyšuje „úroveň bezpečnosti občanů Evropské unie“. Rozhodnutí do jednoho rámce zahrnuje budoucí vývoj, zásady a postupy společné přeshraniční spolupráce, které se vytvořily během posledních deseti let v souvislosti s Schengenem a během posledních pěti let v souvislosti s fungováním prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Pojetí prostoru svobody, bezpečnosti a práva vyjádřené článkem 61 Smlouvy o ES a článkem 29 Smlouvy o EU se neobejde bez společné politiky mimo jiné v oblasti spolupráce při zajišťování přeshraniční bezpečnosti kvůli provázanosti činností k vnitrostátnímu prosazování práva. V návrhu se usiluje o zachování rovnováhy mezi upevňováním postupů, zjednodušením spolupráce a společným rozvojem operativních postupů. V tomto ohledu je respektována výsostná odpovědnost členských států, například při výběru prostředků a při rozhodování o strategiích k prosazování práva s tím, že se v případě nutnosti vytvářejí společné cesty ke spolupráci.

Hodnocení kvality spolupráce při přeshraničním prosazování práva je základním znakem schengenského hodnotícího procesu. V daném smyslu vládne shoda, že k dosažení rovnocenné vysoké úrovně bezpečnosti v prostoru svobody, bezpečnosti a práva je třeba respektovat společně sjednané zásady, aby se zabránilo negativním dopadům na vnitrostátní bezpečnost a posunům ve výskytu trestné činnosti. Zároveň se všechny členské státy shodují na tom, že při respektování společných zásad musí zůstat zachován dostatečný prostor členským státům, aby se mohly samostatně rozhodovat, do jaké míry se zapojí do přeshraniční spolupráce a jak budou reagovat na vývoj dané situace. Aby se dosáhla rovnováha a zdokonalila kvalita a pravomoc provádět spolupráci, jsou zkušenosti získané během posledních deseti let zahrnuty do předkládaného rozhodnutí. Rozhodnutí se znovu vrací k rozvoji společných struktur spolupráce a tím podporuje realizaci osvědčených postupů a trvalé zdokonalování. Programy spolufinancované Komisí, které jsou určeny na realizaci projektů, (jako je AGIS) nebo vzájemné hodnocení pod záštitou Rady poukazují na nezbytnost takových společných zásad a postupů.

V návrhu se osvětlují vývojové trendy za posledních deset let, stanoví se infrastruktura ke zlepšení spolupráce, koordinace a výměny informací a zároveň je na členských státech, aby se samostatně rozhodly, do jaké míry se zapojí do přeshraniční spolupráce v závislosti na vývoji situace. Návrh však také zajišťuje, aby členské státy, pokud se rozhodnou zapojit do spolupráce, postupovaly podle společných norem. Stanoví se rovněž společné mechanismy k provádění dohledu a přezkoumání s cílem přizpůsobit jednotlivé procesy a umožnit přehledný vývoj. Změny článků 40 a 41 Schengenské úmluvy je třeba provést na evropské úrovni.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

V návrhu se stanoví společné zásady a struktury pro spolupráci, přičemž operativní stránka je ponechána na členských státech. Návrh nezasahuje ani do vnitrostátní odpovědnosti zajistit občanům bezpečnost ani do pravomoci prosazovat právo tak, aby se mohlo přiměřeným způsobem navázat na vnitrostátní postupy. Současně se v návrhu předchází tomu, aby uplatnění zásady subsidiarity způsobilo rozdíly, které by poškodily bezpečnostní potřeby společnosti nebo fungování prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Z tohoto důvodu stačí stanovit společné minimální normy s přihlédnutím k tomu, zda v pohraničních oblastech je zajištěna dostatečná pravomoc k prosazování práva při odpovídajícím potírání trestné činnosti.

V souvislosti s regulativním výborem založeným podle tohoto rozhodnutí vzniknou další náklady odhadované na 202 500 EUR ročně. Fungováním rozhodnutí nejsou dotčeny ani hospodářské subjekty ani občané, ačkoliv požívají výhod spolupráce dané tímto rozhodnutím.

- **Volba nástrojů**

Zvoleným nástrojem je rozhodnutí vycházející z čl. 34 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii. Jiným prostředky nejsou přiměřené z těchto důvodů:

Pokud by nedošlo k vydání právních předpisů, nebyly by splněny cíle vyjádřené v haagském programu. Kromě toho by selhala snaha vytvořit společné operativní prvky, o které se opírají různorodé nástroje dvoustranné i vícestranné spolupráce. Právní předpisy obsahující přísnější a podrobnější pravidla by nepřihlížely k rozdílům, které se vyskytují na hranicích a jsou způsobené demografickými, zeměpisnými a organizačními specifickými jevy.

Sice již fungují prováděcí náhradní řešení (subvencování multilaterálních projektů zaměřených na prosazování práva, příručky, katalogy osvědčených postupů, vzájemná hodnocení), ale ukázalo se, že to nestačí k vytvoření rámce pro společnou spolupráci. Zlepšení přeshraniční spolupráce, kterým se rozhodnutí zabývá, se vyžaduje v haagském programu.

4) ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

V souvislosti se zasedáními regulativního výboru zřízeného tímto rozhodnutím, které stanoví úkoly výboru, je třeba v rozpočtu EU na lidské zdroje a administrativní výdaje vyčlenit předpokládanou celkovou roční částku ve výši 202 500 EUR. Než budou návrhy obsažené v rozhodnutí uvedeny do praxe, bude se výbor na počátku svého působení scházet častěji a bude potřebovat intenzivnější administrativní podporu při hledání řešení (například při vypracovávání vzorových dohod, vytváření společných struktur a hodnotících aspektů). Regulativní výbor by se měl scházet pravidelně (podle odhadu dvakrát ročně), aby mohl projednat nezbytné plány a opatření k provedení rozhodnutí Rady týkající se zlepšené policejní a celní spolupráce. Povinnost uspořádat a vést tato jednání připadá Komisi.

5) DALŠÍ INFORMACE

- **Zrušení stávajících právních předpisů**

Přijetí tohoto návrhu povede ke zrušení stávajících právních předpisů.

- **Podrobné vysvětlení návrhu**

V článku 1 se popisuje cíl a účel, tj. zvýšení úrovně bezpečnosti občanů posílením operativní a strategické spolupráce mezi policejními a celními orgány, zejména na vnitřních hranicích schengenského prostoru. Stanoví se obecná struktura opatření zaměřených na zlepšení spolupráce.

V článku 2 se definují základní pojmy.

Článek 3 vychází z článku 39 Schengenské úmluvy a z rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. prosince 1998 a ze dne 28. dubna 1999, která předkládají rámcový seznam oblastí, kde je třeba zlepšit výměnu informací.

V článku 4 (koordinace) se uvádí seznam konkrétních činností k prosazování práva, podléhajících koordinaci v pohraničních oblastech, a podmínek ke zjednodušení koordinace. Také se v něm řeší otázka využití nekompatibilního zařízení, které se ukázalo největší překážkou přeshraniční spolupráce.

Článek 5 uvádí postupy při operativní spolupráci jako ukládání úkolů styčným důstojníkům nebo úředníkům jiných členských států. Popsaná opatření pomohou využít dostupné zdroje účinným způsobem.

Článek 6 ukládá povinnost zavést struktury zajišťující stálou spolupráci v pohraničních oblastech.

V článku 7 se stanoví ochrana osobních údajů uplatněním norem podle hlavy VI Schegenské úmluvy.

V článku 8 se stanoví pravidelné vzájemné hodnocení. Komise je zároveň vyzvána, aby předkládala Radě hodnotící zprávy.

V článku 9 se definuje vztah mezi návrhem a dvoustrannými dohodami nebo smlouvami.

V článku 10 se zřizuje regulativní výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá Komise.

Článkem 11 se mění čl. 40 odst. 1, 2 a 7 (sledování), je rozšířen rozsah působnosti a zrušeno omezení na pozemní hranice podle ustanovení čl. 41 odst. 1 a 4 (pronásledování) Schengenské úmluvy.

V článku 12 se uvádí, které části schengenského *acquis* se v důsledku návrhu ruší.

V článku 13 se stanoví lhůta pro vstup návrhu v platnost.

2005/0131(CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o zlepšení policejní spolupráce mezi členskými státy Evropské unie, zejména na vnitřních hranicích, kterým se mění úmluva k provedení Schengenské dohody

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. a), b) a c), článek 32 a čl. 34 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[2],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[3],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V článku 29 Smlouvy o Evropské unii se uvádí, že Unie si klade za cíl poskytovat svým občanům v prostoru svobody, bezpečnosti a práva vysokou úroveň ochrany tím, že rozvíjí společný postup členských států v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech.

(2) Vídeňský akční plán ze dne 11. prosince 1998[4] podporuje úzkou spolupráci soudních, policejních, celních a jiných příslušných orgánů při předcházení organizované i neorganizované trestné činnosti a při boji proti ní a vyzývá ke stanovení podmínek a omezení, za kterých mohou příslušné policejní a celní orgány jednoho členského státu zasahovat na území jiného členského státu ve spojení a po dohodě s tímto členským státem.

(3) Závěry jednání Evropské rady v Tampere konaného ve dnech 15. a 16. října 1999 potvrzují potřebu rozšířit spolupráci v boji proti trestné činnosti maximálním využitím výhod plynoucích ze spolupráce mezi orgány členských států při vyšetřování přeshraničních trestných činů na území jakéhokoli členského státu a vyzývá se v nich k založení společných vyšetřovacích týmů, jak je stanoveno rámcovým rozhodnutím Rady 2002/465/JHA[5].

(4) Úmluva z roku 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích6 (dále jen „Schengenská úmluva“), začleněná do rámce Evropské unie na základě protokolu připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, zavedla nové formy spolupráce mezi policejními orgány členských států jako jedno z opatření, které má kompenzovat zrušení kontrol na společných hranicích mezi členskými státy Schengenu. Schengenská úmluva nabyla účinnosti 26. března 1995 a od té doby se spolupráce mezi policejními a celními orgány členských států výrazně prohloubila.

---

2 Úř. věst. C […], […], s. […].
3 Úř. věst. C […], […], s. […].
4 Úř. věst. C 19, 23.1.1999, bod 42 a bod 44 písm. b)
5 Úř. věst. L 162, 20.6.2002.
6 Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

(5) Členské státy uzavřely mnoho dvoustranných dohod a ujednání týkajících se konkrétních potřeb spolupráce v pohraničních oblastech. V případě nejednotného přístupu Unie je možné, že se vyskytnou rozdíly v úrovni bezpečnosti na společných hranicích, což plyne z doporučení předložených ministry na základě zpráv Stálého výboru pro hodnocení a provádění Schengenské úmluvy.

(6) Ve sdělení Evropskému parlamentu a Radě o posílení policejní a celní spolupráce v Evropské unii[7] Komise zdůrazňuje potřebu zásadním způsobem zvýšit počet nástrojů a operativních opatření a úsilí, které členské státy vyvíjejí na vnitřních hranicích s cílem přeměnit Unii ve skutečný prostor svobody, bezpečnosti a práva.

(7) Program přijatý Evropskou Radou na zasedání konaném ve dnech 4. a 5. listopadu 2004 v Haagu vyzývá Komisi k předložení návrhů pro další prohloubení schengenského *acquis* v souvislosti s přeshraniční operativní policejní spoluprácí. V programu se potvrzuje, že optimální úroveň ochrany prostoru svobody, bezpečnosti a práva vyžaduje meziodvětvovou a koordinovanou činnost mezi příslušnými donucovacími orgány, zejména policií, celní správou a pohraničními hlídkami, jak na unijní, tak na vnitrostátní úrovni.

(8) Proto je nezbytné za pomoci multilaterálních prostředků zlepšit policejní spolupráci především na vnitřních hranicích Evropské unie, aby se zdokonalila výměna informací, koordinace a operativní spolupráce. Toto rozhodnutí by se mělo zaměřit na upevnění, zjednodušení a urychlení řízení, mělo by zdůraznit operativní stránku vycházející ze společných strategických záměrů a mělo by zvýšit účinnost a hospodárnost využívání lidských a materiálních zdrojů.

(9) Za základní předpoklad pro zajištění účinné spolupráce při prosazování práva byla jednomyslně označena veškerá výměna informací. Za účelem důsledného uplatňování ustanovení článku 39 Schengenské úmluvy je nezbytné určit jaké údaje si mohou donucovací orgány členských států vyměňovat přímo s cílem předcházet trestné činnosti a odhalovat ji, aniž by musely podávat žádosti prostřednictvím soudních orgánů.

(10) Účinné spolupráce lze dosáhnout pouze dokonalou koordinací. Proto by členské státy měly koordinovat činnost policejních a celních orgánů v pohraničních oblastech, např. pomocí společného operativního plánování a plánování zdrojů, mechanismů zajišťujících stálou vzájemnou konzultaci a výměnu informací a v případě potřeby společnými školeními a nácvikem řešení mimořádných situací (např. postup při únosu, braní rukojmích nebo demonstracích).

(11) Měly by se zavést formy operativní spolupráce s cílem zvýšit jak společnou dostupnost zdrojů, tak i účinnost jejich využití a efektivnost běžného i mimořádného pracovního postupu.

(12) Měly by se vytvořit stálé struktury zajišťující výměnu informací, aby se posílila spolupráce a koordinace a sledovaly se související postupy.

(13) Normotvorný postup stanovený v článku 10 tohoto rozhodnutí by měl být dodržován v souvislosti s obecnými opatřeními určenými k uplatňování ustanovení článku 3 tohoto rozhodnutí, jako například rozpracování standardních technických řešení a formátů pro přenos informací.

---

[7] KOM(2004)376 v konečném znění ze dne 18. května 2004.

(14) Ustanovení Schengenské úmluvy týkající se přeshraničního sledování a přeshraničního pronásledování by měla být změněna s cílem zvýšit účinnost a úspěšnost vyšetřování a operací policie tím, že se v případě vyšetřování trestného činu udělí oprávnění orgánům provádějícím přeshraniční sledování a přeshraniční pronásledování, jestliže lze v souvislosti s tímto trestným činem provést předání nebo vydání osoby. Kromě toho by se přeshraniční pronásledování nemělo provádět pouze po pozemní hranici.

(15) Protože cíle navrhované akce, konkrétně zlepšení operativní spolupráce mezi policejními a celními orgány zejména na vnitřních hranicích, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států vzhledem k přeshraničnímu charakteru problematiky bezpečnosti, a proto jej může být z důvodu vzájemné závislosti členských států lépe dosaženo na úrovni Unie podle zásady subsidiarity, jak se stanoví v článku 5 Smlouvy o ES a v článku 2 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality podle článku 5 Smlouvy o ES nepřekročí toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(16) S výjimkou čl. 11 odst. 2 tohoto rozhodnutí se Spojené království účastní rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství a s čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*.

(17) S výjimkou čl. 11 odst. 1 a 2 tohoto rozhodnutí se Irsko účastní rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství a s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2000 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*.

(18) Tímto rozhodnutím nejsou dotčena ujednání Spojeného království a Irska o částečné účasti na schengenském *acquis*, jak se vymezuje v rozhodnutí 2000/365/ES a 2002/192/ES.

(19) Ve vztahu k Islandu a Norsku je rozhodnutí rozpracováním ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, které spadá do oblasti uvedené v čl. 1 bodu H rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dané dohody[8].

(20) Ve vztahu ke Švýcarsku je rozhodnutí rozpracováním ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarska k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, které spadá do oblasti uvedené v čl. 1 bodu H rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dané dohody ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 20004/849/ES[9] týkající se podpisu dohody jménem Evropské unie a prozatímního provádění některých ustanovení dané dohody.

(21) Toto rozhodnutí představuje právní akt vycházející z schengeského *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003 s výjimkou

---

[8] Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

[9] Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26

článku 11 tohoto rozhodnutí, pro který platí ustanovení čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003.

(22) Toto rozhodnutí respektuje základní práva a dodržuje zásady potvrzené především Listinou základních práv Evropské unie,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1
Předmět

1. Toto rozhodnutí stanovuje obecná pravidla pro rozvoj strategické a operativní spolupráce mezi orgány, na které se vztahuje toto rozhodnutí podle definice článku 2, zejména na vnitřních hranicích, a pro zvýšení úrovně bezpečnosti občanů Evropské unie:

   a) posílením a zlepšením výměny informací o všech záležitostech týkajících se spolupráce mezi orgány, na které se vztahuje toto rozhodnutí;

   b) trvalým společným postupem při koordinaci strategických a operativních činností;

   c) společným postupem při realizaci operativních činností.

2. Členské státy, které mají společnou hranici, zintenzivní spolupráci zejména v pohraničních oblastech za účelem:

   a) předcházet všem druhům trestné činnosti, které byly spáchány v pohraničních oblastech nebo v těchto oblastech významným způsobem ovlivňují úroveň bezpečnosti, odhalovat je a vyšetřovat;

   b) zabránit ohrožení veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti a zaměřit se na případy narušování veřejného pořádku;

   c) podpořit bezpečnost přeshraničního silničního, vodního a leteckého provozu, pokud za něj odpovídají orgány, na něž se vztahuje toto rozhodnutí;

   d) vzájemně si pomáhat při prevenci a potírání trestných činů, které způsobí nebo mohou způsobit stav nouze, katastrofu nebo vážnou nehodu;

   e) rozvíjet a udržovat vysokou úroveň znalostí na straně orgánů, na které se vztahuje toto rozhodnutí, a příslušných právních a správních systémů;

   f) zlepšovat dovednosti zaměstnanců orgánů, na které se vztahuje toto rozhodnutí, včetně jazykového vzdělávání, s ohledem na odborné znalosti využitelné při přeshraniční spolupráci, které nejsou, resp. jsou zajištěny nedostatečně v osnovách Evropské policejní akademie (EPA).

3. Toto rozhodnutí nemá žádný vliv na zrušení kontrol na vnitřních hranicích, jak se stanoví v článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí kodex Společenství pro pravidla, jimiž se řídí přeshraniční pohyb osob[10].

[10] Úř. věst. L […], […], s.[…].

Článek 2
Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

a) „vnitřními hranicemi“ totéž, co je definováno v článku 1 Schengenské úmluvy[11];

b) „pohraničními oblastmi“ oblasti, které jako takové definuje členský stát, ale které v každém případě pokrývají veškeré území členského státu do vzdálenosti maximálně 50 kilometrů od hranic;

c) „orgány, na které se vztahuje toto rozhodnutí“ policejní, celní a jiné orgány vykonávající působnost podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii s výjimkou soudních orgánů.

Článek 3
Výměna informací

1. Pro účely uplatňování ustanovení článku 39 Schengenské úmluvy se na žádost policejních orgánů členských států poskytuje pomoc a předávají údaje, a to zejména v těchto oblastech:

   (a) zjištění totožnosti majitelů vozidel a řidičů (včetně lodí a letadel);

   (b) žádosti týkající se řidičských průkazů, včetně řidičských oprávnění pro lodě a letadla;

   (c) sledování místa pobytu nebo bydliště;

   (d) zjištění totožnosti uživatelů telekomunikačních služeb (telefon, fax a internet);

   (e) získávání údajů od dotčených osob, které policii informují dobrovolně;

   (f) zjištění totožnosti osob;

   (g) přenos policejních dat o trestné činnosti z databází nebo spisů orgánů, na které se vztahuje toto rozhodnutí, v souladu s příslušnými ustanoveními týkajícími se ochrany osobních údajů;

   (h) vypracování plánů a koordinace prohlídek a zahájení provádění prohlídek ve stavu ohrožení;

   (i) sledování původu zboží, zejména zbraní a vozidel, například sledováním prodejních kanálů;

   (j) přezkoumání důkazů, například poškození vozidel po nehodách, jejichž viník z místa nehody ujede, pozměňování dokladů;

   (k) přezkoumání vnitrostátních veřejných listin;

   (l) organizace operativních akcí zaměřených na přeshraniční sledování a pronásledování, sledovaných zásilek a tajné operace;

   (m) místní zločinecké skupiny a jednotlivci a způsoby jejich práce.

---

[11] [Pozn: může být změno ve smyslu přijetí nařízení obsaženém ve sdělení KOM(2004)391 v konečném znění o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob.]

2. Údaje uvedené v odstavci 1 lze z vlastního podnětu předat orgánu poskytujícího tyto služby dotčenému orgánu, na který se vztahuje toto rozhodnutí.

3. V souladu s normotvorným postupem uvedeným v článku 10 se přijmou další podrobná pravidla nezbytná k provedení tohoto článku a týkající se definice dostupných údajů, způsobu přístupu a výměnných kanálů.

Článek 4
Strukturální koordinace

1. Aniž je dotčena pravomoc soudních orgánů, členské státy v pohraničních oblastech zkoordinují přeshraniční činnosti orgánů, na které se vztahuje toto rozhodnutí.

   To se týká zejména:

   (a) přípravy, harmonizace a realizace operativního plánování a činností, např. sledování, provádění prohlídek a preventivních opatření, včetně zvládnutí veřejných demonstrací a plánování odpovídajících zdrojů;

   (b) prověřování kompatibility a součinnosti zařízení, zejména technických prostředků pro komunikaci a sledování;

   (c) rozvoj a realizace společných školicích programů, včetně společných nácviků mimořádných situací. Činnosti v této oblasti mohou spočívat v pracovních návštěvách, výměnných programech, společných vzdělávacích projektech, včetně jazykového vzdělávání a rozvoje společných vzdělávacích modulů ve vztahu ke spolupráci s konkrétní pohraniční oblastí.

2. Pro zjednodušení koordinace činností orgánů, na které se vztahuje toto rozhodnutí, v pohraničních oblastech členské státy zejména:

   (a) informují orgány a struktury zajišťující stálou spolupráci uvedené v čl. 6 odst. 1 o své aktivitě a včas poskytují informace o plánech práce, připravovaných operacích a akcích, včetně sledování, tajných operací a sledovaných zásilek, a o očekávaných událostech, které by mohly mít dopad na orgány na druhé straně hranic;

   (b) vypracují hodnotící zprávy společného rizika a situační zprávy;

   (c) vzájemně se informují o administrativních a organizačních změnách, které mohou mít vliv na výkon orgánů na druhé straně hranic;

   (d) zpřístupní strukturám zajišťujícím stálou spolupráci veškeré důležité informace ve smyslu čl. 6 odst. 1 tohoto rozhodnutí;

   (e) sdílejí všechny dostupné operativní údaje s orgány a strukturami zajišťujícími stálou spolupráci uvedenými v čl. 6 odst. 1, zejména aktualizací Příručky přeshraniční policejní spolupráce přijaté rozhodnutím výkonného výboru ze dne 16. prosince 1998[12].

[12] Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 408.

Článek 5
Operativní spolupráce

1. Operativní spolupráce mimo jiné spočívá:

   (a) ve výkonu společných hlídek a společných zásahů a sledování v pohraničních oblastech s cílem plnit cíl a účel podle článku 1. Tyto hlídky se provádí v souladu s čl. 19 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí kodex Společenství pro pravidla, jimiž se řídí pohyb osob přes hranice[13];

   (b) v poskytování pomoci při zakládání společných vyšetřovacích týmů v pohraničních oblastech v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/465/JHA[14];

   (c) v přidělování policejních úkolů styčným důstojníkům nebo úředníkům jiného členského státu tehdy, jestliže předmětem těchto úkolů není uplatňování donucovacích opatření.

Článek 6
Struktury zajišťující koordinaci a výměna informací

1. Členské státy zřídí struktury zajišťující stálou spolupráci mezi orgány, na které se vztahuje toto rozhodnutí, v každé pohraniční oblasti na vnitřní hranici.

2. Pomocí struktur zajišťujících spolupráci uvedených v odstavci 1 se bude podporovat a sledovat provádění článků 3, 4 a 5.

3. Členské státy sdělí Komisi a Radě rozsah úkolů a pravomoci struktur zajišťujících stálou spolupráci zřízených tímto článkem. Komise tyto informace postoupí dále v pravidelných zprávách. Příručka uvedená v čl. 4 odst. 2 písm. e) se bude v případě potřeby aktualizovat postupem vypracovaným za tímto účelem.

Článek 7
Ochrana údajů

Veškerá výměna informací probíhající podle tohoto rozhodnutí musí být v souladu s příslušnými právními ustanoveními týkajícími se ochrany a zabezpečení údajů, jak je stanoveno v hlavě VI Schengenské úmluvy.

Článek 8
Hodnocení provádění tohoto rozhodnutí

1. Členské státy provádí v pohraničních oblastech pravidelně dvoustranná hodnocení s cílem zhodnotit dosaženou úroveň spolupráce a rozhodnout, zda je nezbytné provést úpravy a kde lze spolupráci zlepšit ve smyslu tohoto rozhodnutí. Členské státy sdělí Radě a Komisi výsledky hodnocení.

2. Na základě zpráv o hodnocení podle odstavce 1 Komise předloží nejpozději do tří let od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost Radě zprávu o průběhu realizace tohoto

---

[13] Úř. věst. L […], […], s.[…].
[14] Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1.

rozhodnutí. Rada zhodnotí, nakolik členské státy plní příslušná opatření a ustanovení tohoto rozhodnutí.

Článek 9

Dvoustranné dohody o spolupráci mezi orgány, na které se vztahuje toto rozhodnutí

Toto rozhodnutí nevylučuje uzavření podrobnějších stávajících nebo budoucích dohod mezi členskými státy se společnými hranicemi, jsou-li nebo budou-li tyto dohody v souladu s tímto rozhodnutím.

Členské státy budou Radu a Komisi o takových dohodách informovat.

Článek 10

Výbor

1. Odkazuje-li se na tento článek, pomáhá Komisi výbor, jehož členy jsou zástupci členských států a jehož předsedou je zástupce Komise.

2. Výbor přijme na návrh předsedy svůj jednací řád podle standardního jednacího řádu výborů.

3. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Podle naléhavosti dotčené záležitosti sdělí výbor své stanovisko k předloženému návrhu do termínu stanoveného předsedou . V případě rozhodnutí, která má Rada přijmout na návrh Komise, musí být stanovisko přijato většinou stanovenou v čl. 205 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství. Hlasy zástupců členských států zasedajících ve výboru budou váženy způsobem uvedeným v daném článku. Předseda nevolí.

4. Komise zamýšlená opatření přijme, pokud jsou v souladu se stanoviskem výboru.

5. Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nevydá, Komise předloží Radě bezodkladně návrh týkající se daných opatření a informuje o této situaci Evropský parlament.

6. Rada je oprávněna o tomto návrhu rozhodnout kvalifikovanou většinou do dvou měsíců od data, kdy jí byl předložen.

   Pokud Rada v této lhůtě kvalifikovanou většinou sdělí, že s návrhem nesouhlasí, Komise daný návrh přezkoumá. Je pak oprávněna předložit Radě upravený návrh, původní návrh nebo legislativní návrh.

   Pokud po uplynutí uvedené lhůty Rada návrh prováděcího právního aktu ani nepřijme, ani neuvede, že s tímto návrhem prováděcích opatření nesouhlasí, Komise tento prováděcí právní akt přijme.

7. Zástupci členských států jsou jmenováni orgány odpovědnými za provádění tohoto rozhodnutí. Každý členský stát jmenuje jednoho zástupce.

Článek 11

Změny Schengenské úmluvy

Schengenská úmluva se mění takto:

1. Článek 40 se mění takto:

   (a) V ustanovení odstavce 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Policisté jednoho členského státu, kteří v rámci vyšetřování ve své zemi sledují osobu podezřelou z účasti na spáchání trestného činu, za který může být odsouzena k trestu odnětí svobody nebo k výkonu ochranného opatření s horní hranicí ve výši nejméně 12 měsíců nebo sledují osobu, protože v rámci nezbytného vyšetřování existuje závažný důvod se domnívat, že osoba může být nápomocna při zjištění totožnosti nebo při sledování takové osoby, jsou oprávněni pokračovat ve sledování na území jiného členského státu, pokud tento členský stát povolil přeshraniční sledování na základě předem podané odůvodněné žádosti o právní pomoc. Svolení může být vázáno podmínkami.“

(b) V ustanovení odstavce 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud není možné z důvodu zvláštní naléhavosti předem požádat druhý členský stát o povolení, jsou policisté oprávněni pokračovat ve sledování osoby, která je podezřelá ze spáchání trestných činů, za které může být odsouzena k trestu odnětí svobody nebo k výkonu ochranného opatření s horní hranicí ve výši nejméně 12 měsíců, i přes hranici za těchto podmínek.“

(c) Zrušuje se odstavec 7.

2. Článek 41 se mění takto:

(a) V ustanovení odstavce 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Policisté členského státu, kteří ve své zemi pronásledují osobu, jež byla přistižena při páchání některého z trestných činů, za které může být odsouzena k trestu odnětí svobody nebo k výkonu ochranného opatření s horní hranicí ve výši nejméně 12 měsíců, nebo při účasti na něm, jsou oprávněni pokračovat v pronásledování na území druhého členského státu bez jeho předchozího povolení, pokud příslušné orgány tohoto členského státu nemohly být z důvodu zvláštní naléhavosti vyrozuměny před vstupem na území některým z prostředků uvedených v článku 44 Schengenské úmluvy nebo se nemohly včas dostavit k převzetí pronásledování.“

(b) Zrušuje se odstavec 4 a odst. 5 písm. b).

Článek 12
Závěrečná ustanovení

Zrušuje se odstavec 1 zásad, které upravují policejní spolupráci při předcházení trestným činům a při jejich vyšetřování podle zprávy předsednické země (doc. SCH/I (98) 75 rev 5) ze dne 28. dubna 1999, přijaté rozhodnutím výkonného výboru dne 28. dubna 1999 o zlepšení policejní spolupráce při předcházení trestným činům a při jejich odhalování (SCH/Com-ex (99)18).

Článek 13
Datum nabytí účinnosti

Rozhodnutí nabývá účinnosti šest měsíců po datu vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

V Bruselu dne

Za Radu
předseda / předsedkyně

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs
Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

TITLE OF ACTION: PROPOSAL FOR A COUNCIL DECISION ON THE IMPROVEMENT OF POLICE COOPERATION AT THE INTERNAL BORDERS OF THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

NA (starting 2006)

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30(1)(a), (b) and (c) Article 32 and 34 (2)(c)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The objective is to set up a comitology procedure for the improvement of police and customs cooperation at the internal borders of the Member States. Article 12 of the proposal stipulates that the Commission should be assisted by a Regulatory Committee composed of the representatives of the Member States and chaired by the representative of the Commission.

The preparation of a proposal for a Council Decision on improvement of police and customs cooperation at the internal borders between Member States of the European Union is mentioned in the Commission Legislative and Working Programme 2004 And 2005.

In its Declaration on combating terrorism of 25 March 2004, the European Council instructs the Council, among other things, to examine measures in the area of "cross-border hot pursuit" and calls for further development of the legislative framework.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

The Regulatory Committee will have to fulfil its tasks on the basis of the Council Decision on the improvement of police cooperation at the internal borders and on the basis of the input provided by the Member States. At the beginning of its activities, until such time as the proposals contained in the Decision have become operational, the Committee will have to meet more frequently and will need more intensive administrative support to find solutions, for example, in the context of the drafting of model agreements, creation of common structures and evaluation aspects.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The Regulatory Committee should meet regularly, estimated twice a year, to discuss what planning and measures need to be taken in order to implement Article 3 of the Council Decision on improved police and customs cooperation. These meetings will have to be organised and hosted by the Commission

5.3. Methods of implementation

The Commission will have to invite the representatives of the Member states

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of ressouces of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B	1 B/0.5 A		1rst year: 1B	Gathering and processing of information, preparing the Committee meetings

	C			0.5 A	
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff	1rst year: 162 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 = 162 .00
Other human resources (specify budget line)		
Total	162.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	40.000	2 meetings* 27 * 740€
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	40.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€202 500
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Committee will lay down its rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28.6.1999 laying down the procedures for the

exercise of implementing powers conferred on the Commission (OJ L 184, 17.7.1999, p. 23).

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA.